

LLEI DEL SERVEI PÚBLIC DE RÀDIO TELEVISIÓ VALENCIANA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

És objecte d'aquesta llei donar contingut al dret col·lectiu del poble valencià a rebre i comunicar idees i informació en llengua pròpia. Es regula així el contingut essencial del dret a gaudir de mitjans de comunicació audiovisual públics i en valencià, els quals contribuiran a enfortir la identitat, la llengua, la cultura i el caràcter del nostre poble tot expressant la legitimitat i la capacitat del poble valencià per dotar-se dels instruments necessaris per a exercir la seua autonomia política i crear mitjans de comunicació audiovisual propis (com són la ràdio, la televisió i els serveis audiovisuals i de la societat de la informació) que serveixen per a aprofundir en la normalització lingüística i cultural en l'àmbit de la informació i la comunicació.

Els drets col·lectius al foment i difusió de la llengua i la cultura pròpies, així com a l'exercici de l'autogovern, a la participació activa en la vida política i cultural i a la llibertat de rebre i comunicar idees i informació arrelen en els convenis internacionals ratificats per l'Estat espanyol, com ara el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, aprovats per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 1966, el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, aprovat pel Consell d'Europa el 1950, la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries, aprovada pel Consell d'Europa el 1992, etc.

La Constitució espanyola reconeix, a l'article 3.2, les diferents modalitats lingüístiques del territori de l'Estat com un patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, i a l'article 20.3 exigeix que en l'accés dels grups socials i polítics als mitjans de comunicació es respecte el pluralisme de la societat i de les diverses llengües d'Espanya. Per la seua part, l'Estatut d'Autonomia valencià, a l'article 6, atorga al valencià l'estatut jurídic de llengua pròpia i oficial al territori valencià, garanteix el dret de tots a conèixer-lo i a usar-lo i atribueix a la Generalitat l'obligació de garantir el seu ús normal i oficial i d'adoptar les mesures necessàries per assegurar el seu coneixement de cap a cap del País.

Així mateix, la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual, formalitza el dret de la ciutadania a rebre una comunicació audiovisual plural mitjançant una diversitat de mitjans, públics i privats, fonts i continguts, així com des de diversos àmbits de cobertura d'acord amb l'organització territorial de l'Estat. La Llei 7/2010 disposa també que els operadors audiovisuals promouran el coneixement i la difusió de les llengües oficials en l'Estat i de les seues expressions culturals, atès que el dret a la diversitat cultural i lingüística implica que "Totes les persones tenen el dret a que la comunicació audiovisual incloga una programació en obert que reflectesca la diversitat cultural i lingüística de la ciutadania".

Els valencians, però, tot i aquestes previsions legals i malgrat l'augment notabilíssim de les possibilitats tecnològiques lligat al procés de digitalització de les telecomunicacions i la multiplicació de l'oferta de comunicació audiovisual, hem vist frustrat aquest dret en no disposar de mitjans audiovisuals d'àmbit autonòmic, ni de titularitat pública ni de titularitat privada, que donen satisfacció al dret a tenir una comunicació audiovisual en llengua pròpia. Paradoxalment, mentre en els últims anys s'han multiplicat les iniciatives comunicatives en castellà, les emissions en valencià s'han reduït o fins i tot, com és el cas de les de RTVV, que durant més de vint anys ha estat el mitjà públic de ràdio i televisió autonòmica, han desaparegut. D'una altra part, els mecanismes de reciprocitat d'emissions autonòmiques previstos legalment entre diferents territoris amb llengua compartida no han donat una solució satisfactòria i la

previsió de convenis de col·laboració entre les comunitats autònomes s'ha mostrat absolutament ineficaç per a garantir l'intercanvi de programes al si de la comunitat lingüística.

El resultat de tot plegat és que, si abans el valencià estava subrepresentat als mitjans audiovisuals, a hores d'ara hi és pràcticament inexistent. Recordem, però, que l'ús i la promoció del valencià impliquen la defensa de la identitat, els valors i els interessos del poble valencià i del seu patrimoni cultural. La riquesa del llenguatge, de les festes populars i d'altres manifestacions de les nostres formes d'entendre, construir i viure la realitat són part substancial de la nostra cultura tant com ho són els vestigis materials de la nostra història. I només uns mitjans audiovisuals públics i valencians poden recollir, preservar i projectar al futur la vitalitat i la força de la nostra llengua, els nostres costums i la personalitat del poble valencià.

Cal recordar que la Llei 1/2006, de 19 d'abril, del Sector Audiovisual valencià estableix a l'article 3 el caràcter estratègic del sector audiovisual per la seua importància social i econòmica i com a instrument per a la promoció i la divulgació de la cultura, la història i la llengua pròpies. Aquesta llei també introdueix un mandat explícit dirigit als poders públics valencians per tal que consoliden el sector audiovisual valencià sota aquests principis. La realitat demostra que la garantia del dret a rebre i comunicar idees i informació en llengua pròpia no es pot confiar en exclusiva a les derives d'un mercat canviant, la qual cosa fa necessària l'existència d'uns serveis de comunicació audiovisual autonòmics i en valencià de titularitat pública.

L'article 11 a) i) de la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries ratifica aquesta previsió en establir que, en la mesura que la ràdio i la televisió tinguen una missió de servei públic, els poders públics hauran de garantir la creació de, com a mínim, una emissora de ràdio i un canal de televisió en les llengües regionals o minoritàries protegides per la Carta. És oportú en aquest sentit recordar que la Generalitat té capacitat legislativa en matèria audiovisual en virtut del que disposen els articles 148.1.17 i 149.1.27 i 3 de la Constitució; l'article 56 de l'Estatut, segons el qual "La Generalitat podrà regular, crear i mantenir televisió, ràdio i la resta de mitjans de comunicació social, de caràcter públic, per al compliment dels seus fins"; i també en virtut del dret comunitari, com ara la Directiva 2010/13/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 10 de març de 2010, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual.

Ateses la situació i les mancances exposades, cal implementar una actuació legislativa per tal de garantir el dret del poble valencià a tenir uns serveis de comunicació audiovisual propis, públics i en valencià. Aquesta llei insta el Consell valencià a presentar davant les Corts, i en un termini de sis mesos, un projecte de llei que done contingut a aquests drets i permeta, previs els estudis i consultes oportuns i sota la tutela d'una comissió parlamentària que s'haurà de constituir a tal efecte a les Corts Valencianes, la creació i implantació a tot el territori valencià d'un servei de radiodifusió i televisió, i els seus serveis addicionals, de titularitat pública i realitzat íntegrament en valencià.

TÍTOL PRIMER

Disposicions Generals

Article 1.- Objecte. Dret a rebre i comunicar idees i informació en llengua pròpia

1. L'objecte d'aquesta llei és donar contingut al dret del poble valencià a tenir uns mitjans de comunicació audiovisual públics i en valencià per a fer efectiu el dret col·lectiu a rebre i comunicar idees i informació en llengua pròpia.

2. Aquesta llei contribueix a fer efectiu el dret dels valencians i les valencianes a tenir uns mitjans de comunicació audiovisual propis, ràdio i televisió, que siguen reflex de la seua llengua, identitat i cultura, així com expressió del pluralisme i la vitalitat de la societat valenciana, a més d'una garantia dels drets de llibertat d'expressió, d'informació i comunicació, del dret a la pluralitat informativa i a la tria de les fonts d'informació, constitucionalment reconeguts.

Article 2.- Dret a l'ús i al foment del valencià

1. El poble valencià, en el marc dels drets històrics reconeguts en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia, té dret a conèixer i a usar el valencià, així com a la seua protecció, recuperació i foment per part dels poders públics, mitjançant l'establiment de mitjans de comunicació públics que aprofundesquen en la normalització cultural i lingüística.

2. En virtut d'aquesta llei, els poders públics valencians queden obligats a establir, desenvolupar i mantenir els mitjans necessaris per garantir l'eficàcia dels drets esmentats.

Article 3.- Foment del patrimoni cultural i ambiental valencià

1. L'existència de mitjans de comunicació públics i en valencià és essencial per al foment i la protecció del patrimoni cultural valencià, tant el lingüístic com també aquell que es concreta en els vestigis materials de la nostra història, el nostre patrimoni natural i ambiental i en les expressions immaterials de la nostra cultura.

2. Els mitjans de comunicació audiovisual autonòmics han de ser plataforma de difusió de les expressions culturals i populars del poble valencià, dels seus valors, tradicions, història i del medi natural que l'envolta.

3. La protecció i recuperació de la riquesa cultural del nostre territori ha de ser un eix prioritari en el desenvolupament dels serveis de comunicació audiovisual públics valencians.

TÍTOL SEGON

Del Servei de Ràdio i Televisió Pública Valenciana

Article 4.- Contingut del servei públic

1. Als efectes d'aquesta llei es considera que el Servei de Ràdio i Televisió Pública Valenciana integra els següents serveis:

- a) Serveis de comunicació audiovisual radiofònica.
- b) Serveis de comunicació audiovisual televisiva.
- c) Serveis de comunicació audiovisual a petició i en mobilitat, així com serveis connexos i interactius, plataformes digitals de comunicació i qualsevol altre servei propi de la societat de la informació relacionat amb els anteriors.

2. La Generalitat, d'acord amb l'Estatut d'autonomia valencià, assumeix l'obligació de crear i mantenir un servei públic de ràdio i televisió que haurà de reunir, sense perjudici d'altres, les següents característiques:

- a) Titularitat pública i gestió directa.
- b) Màxima qualitat i adaptació a l'evolució tecnològica.
- c) Cobertura a tot el territori, màxima continuïtat d'emissió, gratuïtat i emissió en obert.
- d) Veraç, plural, participatiu i sotmès al control democràtic de la societat.
- e) En valencià.

Article 5.- Funcions del Servei de Ràdio Televisió Pública Valenciana

1. Aquests serveis públics de comunicació han d'estar orientats a satisfer les necessitats democràtiques, socials i culturals dels ciutadans, a garantir un accés universal a la informació, la cultura i l'educació, a difondre i promocionar el valencià i a oferir un entreteniment de qualitat.

2. En concret els serveis públics de comunicació audiovisual hauran de:

- a) Donar un servei radiofònic i televisiu íntegrament en valencià.
- b) Recollir la realitat, les notícies i els esdeveniments culturals i socials més importants, en general i en particular, de la societat valenciana, d'una manera imparcial i objectiva.
- c) Ser una plataforma de difusió dels coneixements i les obres creats per científics, investigadors, artistes, escriptors i intel·lectuals, tot destacant-ne els de l'àmbit cultural valencià.
- d) Contribuir a facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.
- e) Fomentar les iniciatives juvenils, el lleure i la cultura entre els joves.
- f) Oferir una programació amb continguts adequats per a la infància.
- g) Estendre els valors de la igualtat entre homes i dones.
- h) Afavorir la convivència, el respecte, el diàleg i la cooperació entre les persones amb independència del seu origen, ètnia, creences, orientació sexual o qualsevol altra circumstància personal o social.
- i) Oferir programació adaptada a les necessitats de les persones amb discapacitats sensorials.
- j) Fomentar la producció pròpia i del sector audiovisual valencià.
- k) Fomentar la col·laboració amb els sectors audiovisuals, de la cultura i de la comunicació dels territoris de l'àmbit lingüístic compartit.
- l) Facilitar l'accés als grups socials i polítics més significatius, tot respectant el pluralisme de la societat valenciana.

TÍTOL TERCER

De les obligacions dels poders públics

Article 6.- Obligacions del Consell

1. El Consell, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, presentarà a les Corts un Projecte de Llei que done contingut als drets col·lectius esmentats en aquest text i que s'ajuste als seus principis i objectius.

2. El Projecte de Llei haurà d'estar acompanyat d'una memòria justificativa i d'una previsió econòmica i temporal per a la implantació al territori valencià, d'acord amb allò que s'exposa en aquesta llei, dels serveis públics de ràdio i televisió.

3. Per a l'elaboració de la memòria i del Projecte de Llei, el Consell haurà de tenir en especial consideració l'experiència i el capital humà, tècnic i professional de RTVV i l'especial vincle d'aquest ens públic amb la Generalitat.

4. El Consell haurà d'implicar en el procés d'elaboració de la memòria i el projecte de Llei el sector empresarial i professional de l'audiovisual valencià i de les tecnologies de la informació i la comunicació, per tal que puguen contribuir a la creació dels serveis públics que es pretenen.

5. Per tal d'afavorir el funcionament i la innovació dels serveis públics de comunicació audiovisual, el Consell haurà d'implicar en aquest procés les universitats valencianes i els centres d'innovació i investigació de la comunitat científica, mitjançant les formes jurídiques que es consideren adients, sota la supervisió de la Comissió Parlamentària creada segons l'article següent.

Article 7.- Funcions de les Corts valencianes

1. Sense perjudici de les obligacions que pertocuen al Consell, les Corts crearan un Comissió Parlamentària per a estudiar la forma d'implementació d'aquesta llei i satisfer el dret dels valencians a tenir mitjans de comunicació audiovisual públics i en valencià.

2. La Comissió obrirà un termini d'audiència a experts, empresaris, tècnics, professionals i d'altres representants del sector de l'audiovisual, de la comunicació, la cultura i la llengua, al voltant de les necessitats, condicions, garanties i característiques que haurien de tenir els serveis públics de comunicació audiovisual valencians per garantir-ne la implantació segons aquesta llei, i farà públiques les seues conclusions.

3. Transcorregut el termini establert en aquesta llei sense que el Consell haja presentat el Projecte de Llei i la seua memòria justificativa, les Corts iniciaran la redacció d'una proposició de llei amb la mateixa finalitat, d'acord amb el seu reglament.

Disposició addicional

La Generalitat assumirà la gestió, conservació, catalogació i difusió de l'arxiu audiovisual de RTVV, de titularitat pública, tot preservant la seua unitat com a bé patrimonial dels valencians. Així mateix, la Generalitat hi establirà les condicions de consulta i accés d'acord amb els criteris de l'arxivística internacional i sota el règim de gestió directa.

Disposició derogatòria única

Queden derogades totes les disposicions que s'oposen a aquesta llei.

Disposició final primera. Títol competencial

Aquesta llei es dicta a l'empara de la competència autonòmica en el desplegament de les normes bàsiques de l'Estat i execució del règim de radiodifusió i televisió i de la resta de mitjans de comunicació a la Comunitat Valenciana prevista a l'article 56 de l'Estatut valencià.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació al DOCV.

